

[Arbejdsministeren]

vi er i øvrigt parate til at gå videre ved at se på disse spørgsmål.

Så spørger fru Lone Dybkjær, om det, vi stiller i udsigt i dagsordenen, betyder en omfattende, en sammenfattende og en kritisk analyse, og dertil kan jeg svare ja. Kritisk i den forstand af ordet, som fru Lone Dybkjær brugte det, hvor man prøver at fremhæve det positive og det mindre positive, altså på samme måde, som når man tale om teaterkritik, litteraturkritik osv., men altså en kritisk, omfattende og sammenfattende analyse.

Det betyder også, at vi farer med lempe, men ikke, som fru Lone Dybkjær var inde på, at vi standser regelarbejdet. Jeg tror, fru Lone Dybkjær har ret, når hun fremhæver vigtigheden af, at administrationen bliver ensartet ude over landet, og at vi sanerer alle forældede bestemmelser. Jeg ved fra arbejdstilsynet, at det er noget, man allerede har sat i kraft, idet man ikke bare sætter nye regler i kraft, men ophæver gamle regler, ophæver gamle publikationer, ikke bare de eksempler, fru Lone Dybkjær har nævnt, men alle mulige ældre bestemmelser, som måske ikke i dag bruges i den praktiske administration, men som er belastende for virksomheden bare ved, at de står et eller andet sted, og man kunne også, når det gælder loftshøjdekravene, følge den tanke, fru Lone Dybkjær var inde på.

Jeg kan til hr. Waldorff sige, at jeg mener, at det er i arbejdsmiljølovens ånd at gennemføre disse cost-benefit-analyser, som vi lægger op til, men jeg er helt enig med hr. Waldorff i, at det ikke er nogen nem opgave. Jeg vil min vane og min natur utro gøre en enkelt lille polemisk bemærkning til hr. Waldorff: tænk, hvis vi havde fulgt venstresocialisterne i 1975 og slet ikke havde gennemført arbejdsmiljøloven; så havde vi for alvor stået med store vanskeligheder i dag.

Hr. Arne Bjerregaard har jeg ingen yderligere bemærkninger til.

Jeg vil gerne endnu en gang sige tak til de mange gode indlæg.

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Ministeren har jo takket ordførerne, så det behøver jeg ikke at gøre, selv om det måske var min debat, men det er jo ligegyldigt. Jeg synes i hvert fald, at vi har haft en debat, der

har vist, at der er interesse om emnet, og det var stort set det, vi gerne ville opnå.

Det er stadig væk væsentligt, i og med at der ligger store opgaver foran arbejdsministeren nu, at arbejdsministeren har en fornemmelse af, hvad der rører sig i folketinget. Jeg tror, arbejdsministeren i dag i hvert fald må have erkendt, at der er meget stor vilje i folketinget til, at arbejdsministeren skal fare med lempe, som fru Lone Dybkjær sagde. Jeg havde gerne set det noget mere konkretiseret, som det fremgår af det dagsordensforslag, jeg har stillet. Men i hvert fald synes jeg, man af debatten kan udlede, at der er et klart flertal i folketinget for, at man altså nu må prøve at tage den lidt med ro, og at ambitionsniveauet måske nok skal skrues en del ned, hvor der ikke er tale om den direkte sikkerhed og sundhed.

Hvad angår dagsorderne har vi fra CDs side stor sympati for både det dagsordensforslag, der er fremsat af det konservative folkeparti, og det, der er fremsat af venstre. Det er måske ikke så relevant, hvad man vil stemme til dem, for de kommer nok ikke til afstemning alligevel.

Til gengæld kan jeg sige, at vi kan ikke støtte dagsordenen fra socialdemokratiet, støttet af det radikale venstre og SF, af den simple grund at den ikke besvarer de problemer, som vi har villet rejse med denne debat.

Det er meget godt, at vi får en debat til – det ser vi da allerede frem til – men det er altså ikke lige det, vi synes burde være svaret på den debat, vi har haft i dag. Egentlig må jeg sige både til ministeren og til fru Lone Dybkjær, at vel er der holdningsforskelle i dette her, men alligevel synes jeg, at både socialdemokratiet og det radikale venstre punkt for punkt har sagt: ja men det er da rigtigt, hvad der står i CDs dagsordensforslag. Det er rigtigt, at der skal tages økonomiske hensyn, når man formulerer bekendtgørelserne. Det er rigtigt, at man skal undgå bureaukrati mest muligt. Arbejdsministeren gav mig oven i købet ret i, at det var væsentligt, at man ikke fik alt for omfattende dispensationsbestemmelser, for det er noget af det, der gør det indviklet.

Jeg tror også, alle partier må kunne gå ind for, at retssikkerheden for brugerne skal sikres netop gennem klart formulerede regler. Man må vide, hvornår man overtræder reglerne, og hvornår man ikke overtræder dem.